

عنوان مقاله:

بررسی اندیشه ی جاودانگی با نگاهی به چند مقوله ی روایی از شاهنامه

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی تحقیقات بنیادین در مطالعات زبان و ادبیات (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

زهرالسادات قریشی - مدرس دانشگاه باهنر شیراز

شیرین سالم - دکترای ادبیات عرب از دانشگاه فردوسی مشهد مدرس دانشگاه فرهنگیان

خلاصه مقاله:

میل به جاودانگی، اندیشه ای است جهان شمول که همواره ذهن بشر را به خود مشغول داشته است، تمام تلاش ها، حرکت ها، جنگ ها و تنش ها به طور آگاهانه یا ناآگاهانه برای وصول به این امر است، جایی که انسان بر می خیزد و بر می خیزاند تا تمام نشود. راهکارهای مهم برای جاودانگی و جاودانه ماندن در شاهنامه، یگانگی با نمونه های آغازین خودخردورزی، معناگرایی، عشق و دیگرخواهی به عنوان تجلی بارز آن است که در بسیاری از آثار ادبی دیده می شوند، به تناسبی که قهرمان با اوصاف نیک و ارزش های والای انسانی هماهنگ است، راه به جاودانگی و به بیانی دیگر رستگاری دارد. این مساله در آثار غنایی و عارفانه چهره ی خود را به روشنی و به کمال نشان می دهد. اما شاهنامه نیز که روایتی از قهرمانان جاودانه و نیک سرشت آزادی و آزادگی است، به گونه ای پنهان همین اندیشه را بیان می کند. در این گفتار سعی می شود که جلوه های اندیشه ی جاودانگی و عوامل دستیابی به آن در چند روایت از شاهنامه به عنوان اثری با نام و سارینده ی جاویدان که ایران کهن را برای ایرانیان و تاریخ جاودانه می سازد، بررسی شود.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/785785>

